

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Thứ tư, ngày 10/08/2022.*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 972

“NGAY TRONG THƯỜNG NGÀY PHẢI LUYỆN TÂM CHÂN THÀNH”

Chúng ta phải rèn luyện tâm chân thành ngay trong cách đối nhân xử thế tiếp vật hàng ngày. Nếu chúng ta chỉ làm ở trên hình tướng thì chúng ta không thể chân thật có tâm chân thành. Một người quét rác có tâm lười biếng thì cách họ làm sẽ hoàn toàn khác với một người quét rác có tâm phấn chấn. Người quét rác có tâm phấn chấn thì họ sẽ làm rất nhanh nhẹn, quét hết rác trong các ngõ ngách. Người có tâm ý qua loa thì họ sẽ làm mọi việc một cách chệnh mảng, lơ là. Các bậc Hiền nhân, Quân tử luôn làm mọi việc một cách hết sức cẩn thận cho dù đó là những việc nhỏ, những việc tầm thường. Chúng ta nhìn cách một người làm một việc thì chúng ta cũng sẽ biết họ là người như thế nào.

Hòa Thượng nói: ***“Vốn dĩ trong tâm chúng ta không có vọng tưởng nhưng chúng ta ngày ngày khởi vọng tưởng. Chúng ta làm tâm thanh tịnh của chúng ta ngày càng ô nhiễm, ngày càng rời xa với bản tâm thanh tịnh”***. Một đứa trẻ có tâm rất đơn thuần, chúng giận ai thì chúng chỉ giận một thời gian ngắn là quên. Dù chúng có tức giận, khóc cả buổi nhưng ngay sau đó thì chúng lại hồn nhiên, cười đùa, như chưa có việc gì xảy ra. Nếu chúng ta một lần không vừa ý với người thì chúng ta có thể cả đời không muốn gặp mặt họ. Đó chính là do sự phiền não, chấp trước ngày càng nhiều của chúng ta.

Hòa Thượng nói: ***“Nếu tâm chúng ta tự sanh vọng tưởng thì Phật Bồ Tát cũng không giúp được chúng ta. Các Ngài không thể giúp chúng ta đoạn vọng tưởng, phá trừ chấp trước. Chính chúng ta phải tự mình làm”***. Cuộc đời của Chư Phật Bồ Tát, Tổ Sư Đại Đức ở thế gian là bài học về thân giáo cho chúng ta. Chúng ta nhìn vào tấm gương của các Ngài để nỗ lực. Hòa Thượng luôn tâm tâm niệm niệm nghĩ về Lão Sư. Ngài tuyệt đối làm theo những gì Lão Sư dạy. Người có thành tựu, không gì khác hơn là người nghe lời và làm theo.

Hòa Thượng nói: ***“Chư Phật Bồ Tát, Thánh Hiền, Tổ Sư Đại Đức nhiều đời đã hết lòng hết dạ, dùng những phương tiện khéo léo nhất dạy bảo chúng ta. Chúng ta phải tự***

phá trừ phiền não, vọng tưởng, phân biệt chấp trước". Có những người chỉ "tinh tấn" ở trên hình tướng, họ ngồi niệm Phật mà họ cảm thấy rất mệt. Nhưng hiện tại, họ nói họ niệm Phật xong họ cảm thấy rất khỏe, họ cho rằng đó là nhờ họ luyện tế bào gốc. Họ cực lực phổ biến phương pháp này. Hòa Thượng nói: "***Nếu người thế gian tự giải quyết được mọi việc thì chư Phật Bồ Tát, Thánh Hiền không cần phải xuất hiện***". Người thế gian tự nghĩ ra phương pháp tái tạo tế bào gốc. Nếu chư Phật Bồ Tát, Tổ Sư Đại Đức thấy phương pháp này tốt thì các Ngài đã phổ biến từ lâu.

Trong "***Kinh Kim Cang***" đã nói: "***Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng, nhất thiết hữu vi pháp như mộng huyễn bào ảnh***". Chúng ta còn quá nhiều phiền não, vọng tưởng nên chúng ta phải chấp vào câu "***A Di Đà Phật***". Nếu tâm chúng ta thanh tịnh thì khi đó tâm ta tự khởi câu "***A Di Đà Phật***". Chúng ta không thể khởi một câu "***A Di Đà Phật***" vì chúng ta quá nhiều vọng tưởng. Hàng ngày, chúng ta chỉ "*tự tư tự lợi*", "*danh vọng lợi dưỡng*", tham cầu cho chính mình. Chúng ta tu hành cũng vì tham cầu lợi ích cho chính mình nên chúng ta làm việc gì cũng cảm thấy mệt. Họ cho rằng họ có thể lấy năng lượng của vũ trụ để hóa nhập vào cơ thể nên họ niệm Phật không mệt. Đó chỉ là vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Một thời gian sau họ vẫn mệt, vẫn bệnh và mất như thường.

Chúng ta niệm Phật với tâm chân thành thì chúng ta sẽ không mệt. Nếu chúng ta không còn nghi ngờ vào pháp môn niệm Phật thì dù Thích Ca Mâu Ni Phật hiện ra trước mặt nói với chúng ta pháp môn khác khác, chúng ta cũng không tin theo. Chúng ta biết đó là Ma nói, không phải Phật nói. Có những người tu hành càng lâu thì vọng tưởng, phân biệt, chấp trước càng lớn. Thậm chí, bản thân họ tu hành không tốt mà họ còn phá hoại Phật pháp, phá hoại pháp thân huệ mạng của người khác. Có những người đang niệm Phật thì bị họ lôi kéo theo phương pháp luyện tế bào gốc.

Trước đây, khi Pháp Sư Định Hoằng giảng bài "***Chiêm sát sám pháp***" cho một đạo tràng Địa Tạng, các đồng tu ở Việt Nam cũng muốn phổ biến phương pháp này. Họ nhờ tôi dịch nhưng khi đó tôi đang bệnh nên tôi từ chối. Họ nhờ tôi hiệu đính nhưng tôi thấy phương pháp này không phù hợp nên tôi khuyên họ đừng phổ biến. Nhưng họ vẫn mang in, lần đầu tiên họ đã in 5000 quyển. Người mang in cuốn sách này cũng đã đến Cư sĩ Lâm ở Singapore niệm Phật 2 tháng, nhưng bây giờ họ không còn tin có Phật A Di Đà, cũng không niệm Phật.

Năm 2018, tôi giảng ở chùa Tiên Châu về đề tài "***Chánh tu và trợ tu***". Có người cho rằng chánh tu là niệm câu "***A Di Đà Phật***", trợ tu là lay "***Chiêm sát sám pháp***". Khi tôi đến

nhà một học trò tôi thấy họ cũng tự truyền dạy nhau phương pháp này. Hòa Thượng đã nói: **“Chánh tu là *“A Di Đà Phật”*, trợ tu cũng là *“A Di Đà Phật”***. Chúng ta phải hoàn toàn tin tưởng vào một câu **“A Di Đà Phật”**. Hòa Thượng nói: **“*Bạn có đủ can đảm suốt một đời này chỉ niệm một câu A Di Đà Phật không!*”**. Chúng ta phải tự phá trừ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, chư Phật Bồ Tát không thể giúp chúng ta.

Ngài Lý Bình Nam nói: **“*Xưa nay, Tổ Sư Đại Đức chuyên tu, chuyên hoằng Tịnh Độ. Ngày nay, ta đi theo mà có vào địa ngục cũng xin tình nguyện mà theo*”**. Ngài là Thầy của Hòa Thượng Tịnh Không, Ngài cả một đời tin theo pháp môn Tịnh Độ. Trong một video gần đây, có người hỏi Hòa Thượng là: **“*Hòa Thượng có sợ chết không?*”**. Hòa Thượng khẳng định: **“*Tôi đã chuẩn bị cho cái chết từ lâu rồi. Tôi chưa đi vì còn nhiều việc cho chúng sanh chưa xong*”**. Hòa Thượng cũng xác quyết một đời chỉ niệm một câu **“A Di Đà Phật”**. Thầy của Ngài Lý Bình Nam là Tổ Sư Ấn Quang, vị Tổ thứ 13 của Tịnh Độ, cả cuộc đời Ngài là tam bất quản: **“*Không quản tiền, không quản việc, không quản người*”**. Đời sống của các Ngài rất đơn sơ. Hòa Thượng Tịnh Không cũng một đời niệm câu **“A Di Đà Phật”** đến cùng. Vậy mà chúng ta còn nghi ngờ!

Một số người nghe **“*Đại Kinh Khoa Chú*”**, **“*Kinh Vô Lượng Thọ*”** nhưng họ lại tự nghĩ ra cách niệm Phật. Họ niệm: **“*Nam Mô A Di Đà Phật cho con vãng sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc*”**, có rất nhiều người tin theo. Chúng ta có một sự truyền thừa rõ ràng, các Ngài đều là cả đời một câu **“A Di Niệm Phật”** niệm đến cùng. Cả cuộc đời Hòa Thượng Tịnh Không cũng chuyên tu, chuyên hoằng Tịnh Độ, đến phút sau cùng Ngài cũng chỉ niệm một câu **“A Di Đà Phật”**. Vậy mà chúng ta còn nghi ngờ, lưỡng lự! Tổ Sư Tịnh Độ đã nói: **“*Một câu “A Di Đà Phật” là đại vô thượng thâm diệu thiền. Một câu “A Di Đà Phật” là đại thần chú, đại minh chú, đẳng đẳng chú, tổng trì của tất cả các thần chú. Một câu “A Di Đà Phật” gồm đầy đủ Tam Tạng Kinh Điển và 12 bộ Kinh Đại Thừa*”**.

Có người đề xướng tụng **“*Chú Đại Bi*”**, họ cho rằng tụng như vậy thì phước báu sẽ được tăng trưởng. Họ cho rằng niệm danh hiệu của Phật A Di Đà không có sức mạnh bằng niệm danh hiệu của Bồ Tát Quán Thế Âm, trong khi Bồ Tát Quán Thế Âm là học trò, là trợ thủ của Phật A Di Đà. Có người đề xướng tụng **“*Chú vãng sanh*”**, **“*Chú tiêu tai*”**, **“*Chiêm sát sám pháp*”**. Có người khoe với tôi **“*Chú Đại Bi*”** rất linh nghiệm, họ tụng một thời gian thì họ đã trở nên giàu có. Tôi nghe mà muốn rơi nước mắt! Họ tu hành vì **“*danh vọng lợi dưỡng*”**. Nếu chúng ta không có tâm chân thành, thanh tịnh thì chúng ta tu cả đời cũng chỉ có chút phước báu nơi nhà Phật.

Hôm qua, có người gọi cho tôi nói rằng ở một ngôi chùa tôi đã từng về đó giảng, trên mỗi tờ sớ ở phía dưới đều có ghi số tiền cần cúng là 200.000đ. Điều này thật đáng buồn! Những người bị lừa là do chúng ta tình nguyện bị lừa, bằng lòng bị lừa. Hòa Thượng nói: **“Ngài Bảo Chí Công là hóa thân của Bồ Tát Quán Thế Âm, Ngài cũng chỉ có năng lực cao nhất là siêu độ người đến được cõi trời. Chúng ta muốn vãng sanh thì phải tự thân nỗ lực tu hành”**. Có người nhờ được hộ niệm nên được siêu độ, đó là vì người đó đã tỉnh thức, chân thật hồi đầu, nỗ lực buông bỏ vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, chân thật niệm Phật. Trợ niệm chỉ là duyên còn quan trọng là chính họ phải nỗ lực quay đầu.

Chúng ta tu hành nhiều năm nhưng chúng ta vẫn chưa nhìn sinh tử, vô thường một cách thấu đáo. Khi sinh tử, vô thường đến thì chúng ta vẫn đau buồn, khóc lóc. Vậy thì thật đáng buồn! Nhà thơ Cao Bá Quát cũng đã viết: **“Người đi rồi sẽ đến phiên ta”**. Ai mang kiếp con người thì rồi cũng phải chết!

Khi Vua Cảnh Công nói: **“Giả như con người không chết thì tốt biết mấy!”**. Đại thần Hán Anh nghe vậy liền nói: **“Thưa bệ hạ! Nếu con người không chết thì ngôi vua bây giờ không phải của bệ hạ đâu ạ!”**. Nhà vua nghe xong giật mình tỉnh thức! Chúng ta đau lòng khi nhìn thấy Cha Mẹ già, nhưng nếu Cha Mẹ không già thì chính mình và con cháu không thể khôn lớn, trưởng thành. Đó là quy luật của tạo hóa. Chúng ta không nhìn thấu mà vẫn chìm đắm trong vọng tưởng, phân biệt, chấp trước.

Hòa Thượng nói: **“Người biết dụng công thì họ dụng công ngay trong cuộc sống thường ngày. Người không biết dụng công thì họ chỉ làm trên danh tướng, hình thức hoặc chỉ dụng công trên giáo điều. Vậy thì chẳng có ích lợi gì! Như vậy chúng ta không thể có thành tựu! Người muốn chân thật có thành tựu thì phải dụng công ở nơi tâm của chính mình”**. **“Dụng công ở trên giáo điều”** là miệng chúng ta nói người khác không được nói dối nhưng chính chúng ta vẫn nói dối.

Hòa Thượng nói: **“Bổn tính, chân tâm của chúng ta vốn dĩ là thanh tịnh. Ngài Lục Tổ Huệ Năng đã nói: “Bổn lai vô nhất vật. Hà xứ nhá trần ai”. Vốn dĩ trong tâm không có một vật. Làm sao có vướng bụi trần. Chân tâm vốn dĩ thanh tịnh vì vậy công phu từ ở nơi tâm. Người tu Tịnh Độ quan trọng nhất là phải giữ tâm mình thanh tịnh. Cho dù bất cứ lúc nào, bất cứ nơi đâu, thuận cảnh hay nghịch cảnh chúng ta đều giữ tâm thanh tịnh. Vậy mới đúng!”**. Tâm chúng ta như bóng đèn ở trong nhà bếp bị bám khói bụi nếu chúng ta lấy khăn lau sạch thì nó vẫn sáng như trước. Khi người khác mất đi thì chúng ta nói **“thế gian**

vô thường”, nhưng khi mình hay con mình gặp chuyện thì chúng ta thấy đó là việc “bất thường”, chúng ta khóc lóc.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta phải rèn luyện chân tâm trong cuộc sống thường ngày. Chúng ta rèn luyện bằng cách không nghĩ, cũng không tưởng bất cứ thứ gì. Đây là công phu từ ở nơi tâm. Tuy chúng ta không nghĩ, không tưởng bất cứ việc gì nhưng việc gì chúng ta cũng rõ ràng, tường tận**”. Việc gì chúng ta cũng phải rõ ràng, tường tận nếu việc gì chúng ta cũng không biết thì chúng ta giống như người mất trí!

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta rõ ràng, tường tận mọi thứ nhưng không rơi vào trong ý thức. Đây mới thật là cao minh! Đích thực không tư, không tưởng! Phật Bồ Tát cũng như vậy, chúng sanh hướng đến Phật Bồ Tát hỏi thì Phật Bồ Tát liền trả lời, các Ngài không suy nghĩ, không tưởng tượng. Chúng ta nghĩ rồi sau đó trả lời thì đó không phải là trí tuệ chân thật. Chúng ta không thông qua tư tưởng mà trả lời đó là chân thật trí tuệ. Câu trả lời không bị ảnh hưởng bởi sự chấp trước của chúng ta**”.

Hòa Thượng lấy thí dụ như cái chuông. Bạn gõ nhẹ nó kêu nhẹ, bạn gõ mạnh nó kêu to, bạn không gõ thì nó không kêu. Hòa Thượng nói: “**Đạo lý này rất sâu, không dễ thể hội. Chúng ta rèn luyện đạo lý này ngay trong cuộc sống thường ngày đây gọi là tu hành. Khi chúng ta gặp người, gặp việc, gặp vật thì chúng ta đều nghĩ ngợi, phân biệt. Vậy thì sai lầm rồi! Từ nay về sau chúng ta không nên nghĩ nữa. Chúng ta đem sai lầm này sửa đổi lại, tâm của chúng ta liền thanh tịnh, tâm thanh tịnh thì sinh trí tuệ. Vậy thì người ta vừa hỏi thì chúng ta liền hiểu rõ, tường tận và liền có thể trả lời được!**”. Đạo lý này Hòa Thượng không nói huyền, nói diệu. Đó là thật! Chúng ta phải hàng ngày rèn luyện tâm chân thành trong cuộc sống hàng ngày!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!